

**ТИМ ЗА ОДБРАНУ ГЕНЕРАЛА
НОВАКА ЂУКИЋА**

У В О Д Н А   Д О К У М Е Н Т А

Б Е О Г Р А Д

15. 05. 2016. године

С А Д Р Ж А Ј

- 1. Писмо захвалности и молба**
- 2. Сажетак: Судски процес пред Судом БиХ у предмету КТ-РЗ-169/07, од 27. 12. 2007. године, „Тузланска капија“ 25. мај 1995. године**
- 3. Састав Тима за одбрану генерала Новака Ђукића**
- 4. Резултати рада на пројекту „Науком против злочина“**

**ТИМ ЗА ОДБРАНУ ГЕНЕРАЛА
НОВАКА ЂУКИЋА**

Захумска бр. 12

11 000 Београд

15. 05. 2016. године

**П И С М О
ЗАХВАЛНОСТИ И МОЛБА**

ПОШТОВАНИ!

Господине

Тим за одбрану генерала Новака Ђукића неизмерно је захвалан на разумевању за реализацију пројекта: Његовој светости патријарху српском господину Иринеју, председнику Републике Србије господину Томиславу Николићу, председнику Републике Српске господину Милораду Додику, председнику Владе Републике Србије господину Александру Вучићу, председници Владе Републике Српске госпођи Жељки Цвијановић, свим члановима Владе Републике Србије и Републике Српске, Министарству одбране Републике Србије, Војсци Републике Србије на челу са начелником Генералштаба Војске Србије генералом Љубишом Диковићем, Техничком опитном центру Београд на челу са директором Центра пуковником Слободаном Илићем и Републичком центру за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица на челу са директором Милорадом Којићем.

Пројекат под називом „НАУКОМ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА“ је спроведен, а својим доказима уверљиво показује да граната није изазвала злочин за који је осуђен генерал Новак Ђукић. Тиме су постигнути шири циљеви одбране националног интереса Републике Србије и Републике Српске. По свом значају, по обиму ангажованих експерата и других образованих људи, по броју изведених експертиза и

изведених опита на војном полигону у Никинцима, по постигнутим резултатима, пројекат спада у ред научних достигнућа која није могуће оповргавати. Из тих разлога Тим за одбрану донео је одлуку да стручне налазе и мишљења домаћих и страних експерата учини доступним: Његовој светости патријарху српском господину Иринеју, највишим представницима власти у Републици Србији и Републици Српској и Академији наука Републике Србије и Републике Српске.

Тим за одбрану генерала Новака Ђукића моли за разумевање и помоћ како би пројекат „НАУКОМ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА“ доживео свој крајњи епилог, да се ослободи од кривице коју није починио генерал Новак Ђукић, да се скине љага са њега, његове породице, српског официрског кора и српског народа.

Достављамо Вам извод из документације у прилогу, по следећем списку.

1. Уводна документа

- 1.1. Писмо захвалности и молба
- 1.2. Сажетак судског процеса и налази експерата
- 1.3. Састав Тима за одбрану
- 1.4. Резултати рада на пројекту

2. Скупна анализа резултата свих експертиза и опита

3. Налази, мишљења и закључци домаћих и иностраних експерата у штампаном и електронском издању /на српском и енглеском језику/

4. Документарни филмови 1, 2 и 3 /на српском и енглеском језику/.

С поштовањем,
Тим за одбрану

Шеф Тима одбране,
адвокат,
Милорад Ивошевић

Главни координатор пројекта,
генерал у пензији,
Мр Видосав Ковачевић

НОВАК ЂУКИЋ
генерал у пензији
Голсвордијева бр. 34
Београд 11000

САЖЕТАК:

СУДСКИ ПРОЦЕС ПРЕД СУДОМ БиХ У ПРЕДМЕТУ КТ-РЗ –169/07, од 27. 12. 2007. г ТУЗЛАНСКА КАПИЈА, 25. мај 1995. године Београд 15. 05. 2016. године

Користим прилику да поздравим све који ће прочитати овај садржај о томе шта се стварно десило на Тузланској капији и одвојити мало времена у циљу личног информисања, анализе, оцене и наћи начина да дају свој допринос борби против зла које је задесило наш народ, мене и моју породицу. Такође, желим да понудим овај садржај представницима средстава јавног информисања у циљу објективног информисања јавности о истини о масакру на Тузланској капији, који се догодио 25. маја 1995. године.

Јавност је ускраћена од многих информација шта се у стварности дешавало на Тргу Капија у Тузли. Јавност има право да буде истинито информисана. Право на истину имају и родитељи и родбина погинулих и рањених на Тузланској капији, а то право на истину има наш народ, моја породица и ја. Жао ми је свих невино страдалих на Капији. Више пута сам се на Суду, а и касније након правоснажности пресуде, обраћао родитељима и родбини погинулих и рањених с позивом на помоћ и сарадњу, да заједнички дамо допринос **истини**, јер они имају право да знају како су и од кога су страдала њихова деца. Нажалост, то се још није десило, нити је истина изашла на светлост дана.

Познато је да ме је Суд БиХ због наводно почињеног кривичног дела „злочина против цивилног становништва“, познат под називом „Тузланска капија“, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 25 година. И то је оно што се зна. Међутим, јавност је остала ускраћена за све остале информације које се односе на случај и у вези са случајем масакра на Тузланској капији. Осећам потребу да учиним доступним јавности следеће чињенице:

1. Тужилаштво Суда БиХ у Сарајеву – Посебни одјел за ратне злочине под бројем КТ-РЗ-169/07, од 27. 12. 2007. године, подигло је оптужницу против мене зато што сам наводно 25. 05. 1995. године наредио артиљеријском воду да из топова 130 мм гранатира Тузлу, те су припадници артиљеријског вода испалили више пројектила, од којих је један артиљеријски пројектил типа ОФ-482М у 20.55 сати наводно погодио ужи локалитет центра града звани „Капија“, услед чије експлозије је

смртно страдало 71 лице, а што лакше, што теже рањено око 150 лица, па чак и 240.

2. Од догађаја на „Капији“ до подизања оптужнице, значи од 25. маја 1995. године до 27. децембра 2007. године, прошло је 12 година. Шта се у том периоду дешавало? Како је дошло до тога да сам ја оптужен?

След службених радњи које су предузете и предузимане након тог догађаја. Први увиђај на лицу места извршио је истражни тим на челу са истражним судијом надлежног суда у Тузли. Ваља напоменути да је овај истражни тим на челу са судијом Емином Халилчевићем дошао на лице места и започео увиђај у 21.30 часова и прекинуо га исто вече (25. 05. 1995) у 23.00 часова, да би га наставио сутрадан, 26. 05. 1995. године са почетком у 07.00 часова, а истражном тиму око 10.30 часова придружио се тим од четворице припадника МУП-а РБиХ из Сарајева.

Истог дана (26. 05) у 13.00 часова истражном тиму придружио се тим припадника УНПРОФОР-а, што значи да су сви скупа представљали један јединствен истражни тим на челу са истражним судијом, а за главног координатора мешовите истражне комисије одређен је заменик команданта снага УНПРОФОР-а за североисток пуковник Чарлс Бранц. Увиђај је завршен у 13.30 часова 26. 05. 1995. године по наређењу истражног судије надлежног суда у Тузли.

Ово у суштини говори да су припадници УН-а били непун сат времена на лицу места, када су сви трагови уклоњени, а лице места очишћено, наравно, не узимајући у обзир оне припаднике УН-а који су се затекли на Тузланској капији у кафеу „Леонардо“ 25. 05, чекајући да се деси експлозија и да први сниме лице места и који су пренели прве информације својим претпостављеним одмах после експлозије, а затим су пратили стање на лицу места и у болницама. Они нису чланови истражне комисије, као што није био ни референт из команде пуковника Бранца, који се затекао на Капији пре и у време експлозије и након пола сата после експлозије одлази до плаве творнице и реферише пуковнику Бранцу.

Пуковник Бранц у датој изјави Тужилаштву БиХ истиче да се није одмах ангажовао у истрази због тога што на лицу места није било припадника УН-а. То је учинио тек сутрадан након наређења које је добио од свог команданта генерала Хаукланда у 12 часова, а потом формира екипу за увиђај која се јавља истражном судији на Капији у 13 часова.

О увиђају је сачињена јединствена (у погледу учесника) документација: записник о увиђају, скица лица места, фото-документација, видео-снимци и извештај заменика команданта снага УНПРОФОР-а пуковника Бранца, који је извештај доставио команданту снага УН-а за Тузлу генералу Хаукланду, команданту 2. корпуса Армије БиХ и градоначелнику града Тузла г. Бешлагићу. Извештај је Тужилаштво користило као доказни материјални документ.

Шта је установила истражна комисија мешовитог састава која је извршила увиђај лица места 25. и 26. маја 1995. године?

Истражни судија је констатовао:

- По доласку истражног тима Кантона Тузла на лице места у 21.30 часова констатовано је у записнику истражног судије да **на лицу места нису затечени погинули ни рањени, сви су евакуисани** у болницу -Клинички центар Градина, а место је у широком кругу обезбеђивала милиција и полиција.

Закључили су:

- **Да је граната дошла из правца запада са удаљености око 20 км и да је пала под малим углом и да је на лицу места остао траг од упаљача, а експлозија је проузроковала кратер пречника око 50 цм и дубине 20 цм.** На основу чега су одмах извели такав закључак? Ни тада ни данас нико није аргументовао, јер то ни балистички експерт не би могао установити за тако кратко време.
- Констатовали су да је граната дошла са положаја ВРС на локацији Озрен, са ватрених положаја село Врбак – Церово Брдо.
- Да је на лицу места експлодирала граната типа ОФ-482 М, а да се експлозија десила на 2,65 м од левог и 5,60 м од десног ћошка зграде „НИК“.
- Сачињене су две скице лица места које представљају основне документе. Прву скицу лица места сачинио је инспектор Недим Мутапчић, члан истражног тима. На скици је одредио положај возила, место експлозије и маркирао остале трагове и сачинио је прилог скици под називом „легенда фиксираних и означених трагова“. Другу скицу урадио је крим. техничар Ирфан Џиновић, која представља положај места експлозије и место предметног возила у односу на трговину „НИК“.

- Сачињена је и обимна фото-документација, од које је Тужилаштво учинило доступно јавности и Суду само 72 фотографије.
- Лице места снимали су камермани. Одмах након експлозије на лице места изашла је полицијска патрола у саставу Сочић Јасенко и Срабовић Мирза. Они су изјавили да су затекли једног и јединог сниматеља у том тренутку који је снимао лице места, а на основу прес-картице идентификовали су да се ради о **дописнику Ројтерса по имену Вејн Ловел**, који је видео-снимак доставио заменику команданта УН-а пуковнику Бранцу, иначе шефу истражног тима.
- На видео-снимку забележено је лице места, за један број погинулих, рањених, као и положај возила „голф 1“ **који одговара положају возила на скици инспектора Мутапчића**. На том видео-запису налази се снимак места експлозије и види се рад чланова истражног тима на прегледу и анализи кратера и трагова од возила „голф 1.“ Инспектор Недим Мутапчић рукама показује траг где је било возило, а потом и место експлозије и наглас констатује и говори следеће:
- „Ево ће је било ауто, довдје је било ауто, ово је било испод аута“, закључујући да је **место експлозије било испод аута, а све се то види гестикулацијом његових руку** и чује се глас на поменутом видео-запису (CD бр. 4 из списка доказа).
- Напомињем да су две девојке дале изјаву да су пре експлозије седеле у ресторану кафеа „Леонардо“ на другом спрату. За столом поред њих седео је човек који је са њима разговарао на енглеском језику, а на столу је стајала камера. Даље изјављују да су га препознале, да је то тај исти човек који је управо први снимао лице места после експлозије и да се ради о дописнику Ројтерса Вејну Ловелу.
- Истражни судија Емин Халилчевић издао је наредбу за обдукцију лешева. Именовано је др. Зденка Цирхлажа за шефа тима за аутопсију. Тим лекара са помоћницима и полицијом извршио је идентификацију лешева, спољашњи преглед, **без обдукције и без рендгенског снимања**.
- Сачињене су бројне фотографије лешева ,али лешеви нису снимани са свих страна. Или јесу, али таквих фотографија није било у службеној документацији Тужилаштва и Суда, што значајно отежава анализу рана.

- Полиција је истражном судији доставила извештај са снимцима пронађених гелера на лицу места, што ће се касније утврдити да нема ни једне фотографије којом се доказује да су гелери пронађени на Тргу Капија. Нема података да је полиција доставила гелере у физичком облику. Гелери приказани у анализи вештака проф. Берка Зечевића су чисти, без рђе, али нема ни једног доказа где су пронађени, или има, али Суду нису учињени доступним.

Чему су послужили напред наведени налази истражне комисије?

Напред наведени подаци представљали су чињеничну основу за даље радње у кривичном поступку, тако да је Кантонални суд у Тузли доставио предмет Кантоналном тужилаштву Тузла, број: КТ-196/96, од 22. 12. 1998. године, за спровођење истраге.

Комплетан предмет је прослеђен Међународном кривичном суду за бившу Југославију (МКСЈ – ICTY) са седиштем у Хагу.

Предмет је враћен Кантоналном тужилаштву Тузла 2004. године под ознаком „Ц“, што значи да је предмет без довољно доказа да би се предузело кривично гоњење одређеног лица или више њих.

У мају месецу 2007. године у Београду је лишен слободе Илија Јуришић из Тузле под оптужбом у предмету Тузланска колона – Брчанска малта. Након лишавања слободе Илије Јуришића, Кантонално тужилаштво Тузле реаговало је хитно тако што је предмет „Капија“ упутило Тужилаштву БиХ, а такође је Фондација (невладина организација) „За истину, правду и помирење“ из Тузле упутила допис Тужилаштву БиХ са изричитим захтевом да се предмет „Тузланска Капија“ процесуира што пре у намери. Значи, не ради се о икаквој коинциденцији, већ намери да се скрене пажња са процеса „Тузланске колоне“ на „Тузланску Капију“.

На основу предлога Кантоналног тужилаштва Тузла, отвореног притиска поменуте фондације и става Тужилаштва БиХ, Суд БиХ доноси решење о преузимању предмета број: Х-КРН/07/394, од 18. 07. 2007. године, и покретању истраге.

Врло је значајно истаћи следеће: На основу целокупне документације којом је у том тренутку располагало Тужилаштво, стоји да је, наводно, граната испалена са положаја на **Озрену из села Врбак са места Церово Брдо**. Са овом претпоставком Тужилаштво БиХ предузима истражне радње.

Међутим, Суд у наведеним материјалним доказима и документима не помиње положај топа у селу Врбак, него прихвата навод Тужилаштва и вештака Тужилаштва - Пањик? Одакле Пањик? Ниоткуд, јер је то и немогуће. Село Пањик је удаљено преко 27000 м од места експлозије, а мешовита комисија нашла је да је удаљеност око 21000 метара и о том свом налазу они су одмах известили истражног судију.

У овом случају код овакве ситуације Тужилаштво БиХ се суочава са проблемом. Оно мора да одговори на питање: Одакле је наводна граната испалена? Да ли са Церовог Брда или са Пањика? Тужилаштво напушта тврдњу и налаз истражне комисије и у оптужење улази са тврдњом да је граната испалена из села Пањик.

3. Како је Тужилаштво дошло до новог податка и како га ставља у функцију оптужења?

На основу истраге утврђено је да је наводна граната дошла са ватреног положаја ВРС на Озрену са локалитета Врбак – Церово Брдо, а Тужилаштво БиХ подиже оптужницу у којој наводи да је граната испалена са локалитета села Пањик на Озрену.

Запазио сам и закључио да је Тужилаштво БиХ одустало од налаза мешовите истражне комисије, а то је једно од кључних питања овог судског процеса. Како је до тога дошло?

Тужилаштво је спроводећи истрагу саслушало неколико војника и старешина ВРС који су руковали топом 130 мм. На основу њихових изјава дошли су до податка да су ватрени положаји топова 130 мм у критично време били у ширем рејону села Пањик, а не на Церовом Брду. Тај податак потврђен је у документу „Заповест за одбрану команданта ТГ Озрен“, у којој стоји да су ватрени положаји у то време у ширем рејону села Пањик.

Када је Тужилаштво дошло до овог податка нашли су се у незгодној ситуацији, шта даље чинити, како и на који начин ово питање решити. Да би га решило, Тужилаштво ангажује вештака проф. Берка Зечевића и даје му задатак да својим налазом и мишљењем „утврди“ да је граната испалена са положаја у селу Пањик.

Зашто је све ово било потребно Тужилаштву? Ценим да је Тужилаштву ово било потребно да би могло да подигне оптужницу против

мене. Иначе, у супротном, да су остали при налазу истражне комисије не би били у могућности да ме оптуже.

Постоји један нови моменат у свему овоме. Тужилаштво кроз уступање документације вештаку проф. Зечевићу: фотографије, скице истражне комисије, извештаје УНПРОФОР-а, извештај истражног судије, уступило је и податак да се ватрени положај налази у ширем рејону Пањик. То значи да вештак проф. Зечевић није својим вештачењем и својим радом дошао до податка о локацији ватрених положаја, него је тај податак добио од Тужилаштва. Значи, пре почетка вештачења вештак има податак о локацији ватреног положаја, који је требао вештачењем тек да утврди.

Да Суд изводи погрешан закључак да је вештак Зечевић својим налазом и преданим радом утврдио непобитну чињеницу о месту ватрених положаја, **што није тачно.**

Да будем конкретан, у налазу вештака проф. Зечевића на страни три у списку преузетих докумената од Тужилаштва, под редним бројем 14, стоји да је преузео између осталог и Заповест команданта ТГ Озрен за одбрану, у којој је регулисана и тачка артиљеријска подршка, у којој су наведени ватрени положаји топа 130 мм у рејону с. Пањик.

Управо оваква ситуација поговорила је Тужилаштву, јер је вештак Зечевић прихватио да обезбеди налаз и мишљење на нове лажне околности, игноришући налаз истражне комисије.

Одбрана је уложила приговор на све напред изнето, али судско веће је одбацило приговор и поред свега у пресуди је одало признање вештаку Зечевићу на „професионалности, упорности и прецизности“ у откривању места ватрених положаја топова 130 мм, чиме се Суд декларисао на смишљени поступак у вођењу судског процеса на штету оптуженог.

4. Да ли то значи да је Тужилаштво БиХ по добијању налаза и мишљења вештака Зечевића подигло оптужницу с поставком да је Тузла, наводно, гранатирана са положаја у с. Пањик?

Тужилаштво улази у оптужење са претпоставком да су ватрени положаји топова 130 мм у селу Пањик. Више нису у селу Врбак – Церово Брдо. Наглашавам да је село Врбак – Церово Брдо ближе Капији - Тузли око 4-6 км у односу на село Пањик.

5. Ко је заправо вештак Тужилаштва г. Берко Зечевић?

У најкраћем, тог човека упознао сам на Суду приликом сведочења када је предочио своју биографију на основу које је евидентно да је

именовани рођен у Сребреници, а живи у Сарајеву. Завршио је машински факултет у Сарајеву, постдипломске студије у Загребу на Војном свеучилишту – Технички школски центар. Магистратуру и докторат стекао је о теми „Сагоревање ракетних горива код брзоротирајућих ракетних пројектила“. Запослен је на Машинском факултету у Сарајеву у својству професора на катедри Одбрамбене технологије. На основу наведених референци евидентно је да професор Зечевић није стручњак за балистику артиљеријског оружја, па сходно томе није ни могао вештачити у овом предмету, а што је опет супротно одредбама Закона о кривичном поступку и Закона о вештацима. Његова референца гласи да је експерт за дизајн ракетних мотора и мотора са унутрашњим сагоревањем. Више година радио је у наменској индустрији ЈНА у Вогошћи на производњи артиљеријске муниције као дизајнер.

Професор Зечевић је патолошки лажов који вешто користи своју природну надареност, степен образовања, звања, положај у служби, погодан однос до њега од стране тужилаца и судија, а све то под велом служби и других сила које га држе у курсу, а са друге стране од стране одбране мало ко да му се супротставио благовремено са научним аргументима, боље рећи до сада нико. Професор Зечевић је одговоран за најмање петнаест лажних налаза. Ни мало није наиван. Вешто манипулише са саговорницима и са јавношћу путем опет наклоњених медија. Мање-више познато је да је он од давнина сарадник страних служби. Он је особа која заслужује изузетну пажњу и која се мора зауставити на путу обезбеђења наручених налаза и мишљења. Он је нанео опште друштвену штету по мир и стабилност на простору бивше Југославије, а посебна опасност лежи за будућност односа међу народима бивше нам земље. У пролеће 2014. године провео сам пар сати у Сарајеву у разговору са професором Зечевићем. Из тог разговора имао сам прилику да извучем одређене закључке који говоре у прилог горе изнесеном. Чврсто ми је професор обећао да ће доћи на војни полигон да присуствује опитима и да провери своју тезу. Благовремено му је упућен позив, уважени су разлози због немогућности доласка на први позив. Међутим, ни на касније позиве није се уважио да дође. Последњи пут од стране адвоката упућен му је позив крајем априла 2016. године, али и овог пута добили смо негативан одговор. Више је него јасно да се професор Зечевић не сме суочити са праксом јер унапред зна да ће изгубити јер су његови налази у вези случаја Тузланска капија више него лажни.

6. Представио сам вештака Зечевића и рекао сам да се ради о врло искусном и стручном човеку, професору, декану машинског факултета. Али сам подвукао да он није експерт за балистику. На његово вештачење има доста примедби. Настојаћу да у најкраћем

изнесем на шта се односе примедбе и шта то он чини да би одговорио захтеву Тужилаштва?

Свакако да ћу настојати да дам адекватан одговор и јавности предочим део из његовог налаза, а посебно оно што представља очигледно и флагрантно манипулисање чињеницама, а све подређено циљу да позитивно одговори добијеном задатку од стране Тужилаштва. Сматрам да је ово централно и суштинско питање. Да би у целости одговорио, потребно је осврнути се на најбитније кључне радње и поступке које је вештак Зечевић предузимао у поступку вештачења:

а) Вештак Зечевић је добио задатак од стране Тужилаштва да изврши вештачење и достави свој налаз и мишљење. Наредба о вештачењу Тужилаштва БиХ односила се само на њега. Међутим, вештак Зечевић је самовољно, дакле, мимо наредбе, ангажовао двојицу виших асистената, и то Јасмина Терзића и Алана Ћатовића. И они су учествовали у изради налаза, што је супротно наредби и Закону о кривичном поступку. Да је то тако, доказују подаци за библиографску картицу на њиховом налазу, где стоји да су аутори сва тројица.

б) Вештак Зечевић доставља свој налаз и мишљење у којем изводи закључак да је на основу високо професионалног рада дошао до налаза да се ватрени положај топа 130 мм налази у с. Пањик, што није тачно. Он сам себе демантује својим налазом на страни 1, где је навео која документа је преузео од Тужилаштва па под редним бројем 14 стоји да је преузео Заповест за одбрану команданта ТГ Озрен, у којој стоји да су ВП топова 130 мм у с. Пањик.

ц) Вештак Зечевић на најочигледнији начин негира налаз – скицу инспектора Недима Мутапчића. Тако што је Зечевић на страни 52 **њиховог налаза урадио своју скицу – цртеж трга „Капија“ са назначеним објектима и местом експлозије.**

Ако погледамо скицу инспектора Недима Мутапчића и скицу проф. Берка Зечевића, уочићемо разлике, а оне се односе на то да је Берко Зечевић нацртао положај возила „голф“ једном половином на тротоару, а место експлозије са предње десне стране возила на одређеној удаљености око 40 цм. На скици инспектора Недима Мутапчића јасно се види да је возило голф 1 фиксирано у затеченом стању својом левом страном поред ивичњака тротоара, а место експлозије маркирано ознаком „0“ непосредно испред десног фара возила.

Шта то значи? То значи да је вештак проф. Зечевић апсолутно негирао налаз истражне комисије и подесио положај возила и положај

места експлозије који су му потребни за следеће радње у поступку доказивања и одговора на добијени задатак. Овакав поступак вештака проф. Зечевића је са очигледном намером недопустив са било ког аспекта и представља кривично дело.

д) МАНИПУЛАЦИЈА ВЕШТАКА ТУЖИЛАШТВА ПРОФ. БЕРКА ЗЕЧЕВИЋА СА МЕСТОМ НАВОДНОГ ПАДА И ЕКСПЛОЗИЈЕ ГРАНАТЕ

У поступку одређивања правца долета пројектила на основу анализе кратера и рикошет-бразде вештак Зечевић је направио такву превару, а све у циљу да би пошто-пото доказао да је граната, наводно, дошла из правца запада. У најкраћем да кажем, он се позвао на методологију коју је примењивала и примењује војска САД и све би то било у реду да је он метод базиран на изгледу кратера. Он је овај метод само истакао да се примењује, али га у пракси није применио. Поред тога, вештак Зечевић је слагао да траг бразде потиче из кратера у правцу запада. **То је немогућ догађај.**

е) Вештак Зечевић је на фотографији број 3 из КТД на страни 54 свога налаза (сл. 62) стрелицом означио место удара пројектила о тло и на тај начин идентификовао кратер, а приликом суочења са вештаком одбране пред Судом експлицитно се изразио и дефинисао место удара пројектила у тло „наводећи то на страни 8 транскрипта, од 28. 04. 2008. године, и именујући то место као „мали кратер“. Да би био јасан ономе ко ово чита, наглашавам да је проф. Зечевић своју тезу о правцу долета пројектила доказивао на бразди од фрагмената која се завршава у „малом кратеру“. Читаоцима скрећем пажњу на наредни део излагања с обзиром да ће се појавити и други кратер маркиран са **ознаком „0“**.

Значи, у игри су два кратера. Када му који затреба тако га и користи. И све ово посматра судско веће и цело време дозвољава овај циркус у судници. Неколико пута покушао сам да поставим питање у вези са манипулацијом кратерима, али сваки пут адвокат по службеној дужности господин Пантић Небојша би ме спречио образложењем да за то није време и да ће бити времена у завршним речима. Касно сам схватио да су завршне речи **празна прича**.

ф) Вештак проф. Зечевић доставља свој налаз и мишљење Тужилаштву.

Од стране Тужилаштва доставља се и мени. Наравно, налаз ми је достављен у виду копије у црно-белој техници. Све фотографије у налазу

су тако лоше копије да се на њима нису препознавали никакви трагови. Ништа ово није случајно, у што сам се уверио касније након пресуде када сам дошао у посед фотографија у боји.

У свом налазу проф. Зечевић негирао је налаз истражне комисије о малом углу од 31,16 степени. Да би одговорио задатку Тужилаштва, Зечевић је одлучио да манипулисањем исконструирше нови положај предметног возила померањем у односу на место експлозије и обезбеди жељени падни угао од 62-67 степени и 41 минут, што му обезбеђује теоретску, табличну даљину домета топа од 27100 метара.

Да би обезбедио потребне наведене параметре, вештак Зечевић одлучује да, супротно Закону о кривичном поступку, изврши реконструкцију догађаја на „Капији“ у Тузли. Без упознавања и присуства одбране.

Самоиницијативно и супротно наредби, Зечевић ангажује инжењера геодезије Мирсада Ђедовића који је сачинио скицу макро-локације на којој повлачи линију да је граната прешла преко десног ћошка зграде уз А-А линију (скица Сл.71 - Геодетски снимак места пада пројектила и зоне у правцу долета, страна 60 налаз и мишљење Берка Зечевића), што је супротно налазу члана истражне комисије наредника Чешира (скица припадника шведске војске из снага УНПРОФОР-а), који је на својој скици повукао линију да је пројектил прешао преко левог ћошка зграде обуће по линији Б-Б.

Наравно да је ова самовољна измена од стране Зечевића урађена смишљено како би се добио њему потребни правац где су били ватрени положаји топова 130 мм. Наведене скице налазе се у књизи Налаз и мишљење проф. Зечевића.

Оваква скица требала је вештаку проф. Зечевићу и уједно му је обезбедила да изведе закључак да је пројектил долетио из правца Пањика и пао под већим падним углом за разлику од оног који је наведен у налазу истражне комисије.

Како наводи проф. Зечевић, напред наведено било је разлог да се одлучи да изведе реконструкцију на Тргу Капија у Тузли. На реконструкцији не присуствује нико испред Суда БиХ, као ни од одбране. Овакво поступање вештака представља кршење одредби Закона о кривичном поступку. Нико није обавештен да ће се извести реконструкција. Нажалост, Суд одбија приговор одбране правдајући да се ради о методу, а не о реконструкцији. И сам вештак се позива у свом извештају да је на основу извршене реконструкције дошао до .....

закључака. У образложењу у првостепеној пресуди Суд се час позива на изведену реконструкцију час на метод па опет на реконструкцију.

Зечевић занемарује положај возила „голф“ који је био у време догађаја својом левом страном поред ивичњака испред трговине „НИК“. Зечевић самовољно помера ауто ка згради „НИК“ на 47 цм до зида зграде, што му обезбеђује да му место експлозије буде на 40 цм од предњег десног дела возила, а све то му је било потребно да постављањем пројектила у центар експлозије и наслањањем летве на возило добије угао од минималних 62 степена, што одговара даљини 26,5 км и подижући летву до максималног табличног угла на 67,41 степени, чиме обезбеђује даљину од 27100 м +/- 380 м, а што одговара даљини до села Пањик.

Да би напред наведени текст био је јасан сваком човеку, суштина се своди на следеће. Да би подесио жељени положај возила голф, проф. Зечевић прави своју скицу Трга Капија на којој уцртава возило голф једном половином на тротоару испред трговине „НИК“.

Упоредивањем скице инспектора Недима Мутапчића и скице вештака проф. Берка Зечевића све је јасно и довољан је разлог да веће прекине суђење и ослободи ме сваке одговорности, а не да на тој и таквој лажној скици донесе срамну осуђујућу пресуду.

Положај возила голф фиксиран је од стране органа истражне комисије путем скице и фотографија и видео-снимком са лица места. Међутим, вештак Зечевић то све негира, а судеће веће прихвата, а све приговоре одбране негира и одбацује.

На овај начин вештак Зечевић је са намером негирао налаз истражне комисије. Поднио је лажан налаз, чиме је учинио кривично дело.

И још један безочан пример негације налаза мешовите комисије од стране Берка Зечевића налази се на страни 52 његовог налаза - Сл. 59. цртеж Трга Капије са назначеним објектима и местом експлозије. На овом цртежу Зечевић је нацртао возило голф 1 једном половином и више на тротоару, а место експлозије означио са десне стране возила голф, као и на страни 62. Слика 75. (поглед одозго) на распоред аутомобила у односу на зграду и положај пројектила, где се види да је возило голф приликом извођења реконструкције лица места поставио на удаљеност од зида зграде „НИК“ на 47 цм, што му је обезбедило да му место експлозије буде центром на удаљености са десне стране возила **на 40 цм.**

Положај возила голф 1 фиксиран је и путем видео-снимка који се налази на CD-у број 4. из списка доказа, где се на интервалу од 21' 30" види положај „голфа“ који се налази левом страном поред ивичњака. Ово су више него очигледни докази да је вештак Зечевић негирао налаз истражне комисије премештајући и подешавајући положај возила онако како му је било потребно да би одговорио задатку Тужилаштва БиХ.

7. Ово су невероватне ствари које сам изнио и документима поткрепио. Да ли постоји још нешто што је вештак Зечевић тврдио у свом налазу, а што се може сматрати нетачним?

Наравно да постоји. Зечевић је у свом налазу утврдио да се ради о експлозији пројектила М79 домаће производње, док је мешовита истражна комисија констатовала да је на лицу места експлодирао пројектил ОФ 482 М руске производње, што само по себи говори да је Зечевић и са овим манипулисао. Он је у свом налазу изнео тврдњу да су на лицу места пронађени фрагменти и делови гранате. Осим неколико фотографија снимљених гелера на папирној подлози и неколико делова гранате и упаљача нигде нема трага где су пронађени. Нити је то снимљено нити маркирано по правилима криминалистичке струке на месту наводног проналаска.

Поред тога, нема ни једне словне ознаке, ни једног дела гелера или дела гранате, а нити жига, па је за неверовати на основу чега се определио да се ради о пројектилу М 79.

Уосталом, ни један гелер нити део гранате није донесен на Суд и уведен као доказ. Поред наведеног, у свом налазу на самом почетку професор Зечевић констатује да је од Тужилаштва примио 178 гелера и 25 група гелера извађених из тела погинулих. Никада, па ни на Суду, Зечевић није показао ни један гелер, а није ни тужилац.

Добро се сећам сведочења патолога др. Веде Туце, који је у улози сведока Тужилаштва изнео податак да је утврдио на основу расположиве документације да је само у једанаест тела настрадалих констатовано присуство гелера, а што су констатовали лекари приликом спољашњег прегледа лешева. Ни он није на Суд донео ни један једини гелер настрадалих на Капији. Где је тих 25 група гелера које је од тужиоца запримио проф. Зечевић за које он наводи у свом извештају да их је примио од тужиоца? Нигде!

8. Како је Суд на то реаговао, како се Суд у том смислу определио?

Судско веће Суда БиХ и поред свих очигледних манипулација од стране вештака проф. Зечевића прихвата све наводе његовог налаза као **крунски доказ** и на њему засновао осуђујућу пресуду.

9. Шта је одбрана предузела у циљу утврђивања истине и супротстављања оваквим, очигледним, манипулацијама?

Мени је Тужилаштво дало доказе на пет DVD и дало ми је налаз Берка Зечевића у штампаном облику у црно-белој техници. У притвору у Кули, Источно Сарајево, није било могућности да користим компјутер или било које друго техничко средство да прегледам налазе на дисковима и да се припремам за суђење. Овај проблем изнео сам председнику већа. Он је обећао да ће то решити. Знам да је уследила преписка између Суда и управе притвора. Управа је обавестила Суд да нема услова за то и да је то ван прописа унутрашњег реда у притвору. Остао сам ускраћен за анализу доказа и припрему за суђење. Опет на моју штету ускраћена су ми основна права. Председник судећег већа није решио овај проблем и поред обећања да ће то бити решено.

Одбрана је ангажовала вештаке балистичаре из Београда пуковника Владу Костића и инж. Бранку Луковић да у складу са својим стручним знањем одговоре на сва релевантна питања у вези са предметним случајем. Фактички, на овај начин одбрана је побијала наводе које је Тужилаштво изнело, преко налаза и мишљења вештака проф. Зечевића, али морам рећи и то да су вештаци одбране били ограничени од стране адвоката Небојше Пантића да вештачење обаве само у оквиру гранате и ништа изван тога. За ово сам сазнао од пуковника Владе Костића после изречене правоснажне пресуде приликом нашег првог виђења.

Мој адвокат није ми обезбедио ни један сусрет са вештацима одбране, тако да сам их први пут видео када су сведочили на Суду, **нажалост, без присуства адвоката Пантића**. Присуствовао је помоћни адвокат Жарко Љубојевић из Бање Луке, кога није ништа интересовало. Сећам се да ми је адвокат Пантић најавио долазак вештака пре изласка на Суд. Радовао сам се том сусрету, али, нажалост, то је била само још једна превара, до посете није дошло. За сведочење на Суду вештак одбране Владо Костић припремио је своју презентацију. Покушао је да се послужи лаптопом у судници, али му то није успело. Разлог томе је наводно

техничке природе, па је изношење свог налаза и мишљења износио без концепта, то јест без коришћења презентације у електронском облику, а помоћни адвокат није реаговао да би заштитио вештака или тражио одлагање до обезбеђења исправне технике. Било ми је криво и жао пуковника Костића, заборављајући да сам ја у питању.

10. Шта су утврдили вештаци одбране?

Вештаци одбране пуковник Владо Костић и инж. Бранка Луковић, обоје из Београда, сачинили су свој налаз и мишљење које сам ја, један примерак, добио петнаест дана пре њиховог сведочења на Суду. Налаз од вештака одбране базиран је на тези да је граната наводно долетела са истока. Доказали су да је теза вештака Тужилаштва професора Зечевића погрешна, лажна и неодржива.

Тези вештака Тужилаштва да се ради о бразди фрагмената вештаци одбране су се супротставили тезом да се ради о бразди упаљача и да на основу изгледа кратера и рикошет-бразде упаљача предметни пројектил није могао да дође са запада, него је могао да дође само из правца истока и да је пао под малим углом с обзиром на дужину бразде упаљача.

Вештаци одбране нису могли да се одреде о којој врсти и типу експлозивне направе - пројектила се ради. Наиме, Тужилаштво није понудило ни један део пројектила, на основу којих би се ван сваке сумње могло утврдити о чему се ради.

У свом налазу и мишљењу, тачније у закључном делу, вештаци одбране су изнели да је могуће да се ради о калибру 130 мм или 152 мм или о експлозивној направи, нису се могли изјаснити на околност о којем типу пројектила је реч. То из разлога тога што Тужилаштво није понудило **ни један доказ о постојању дела водећег прстена са лица места**. Ово је битно посебно истаћи. Због тога што на пројектилу 130 мм постоје два водећа бакарна прстена чији је основни задатак да обезбеде обртну брзину пројектила приликом проласка кроз цев топа. На водећим прстеновима остају трагови од урезивања у жљебове и поља цеви топа па се на основу њих или делова истих може са поузданошћу, ван разумне сумње, утврдити да је пројектил испаљен из топа, а са посебном методом може се установити чак из ког топа је одређени пројектил испаљен. С обзиром да није понуђен ни један део водећег прстена, то је омогућило вештацима одбране да констатују у свом налазу да је могуће да је чак пројектил активираан на лицу места на даљински начин или да се ради о некој нестандартној експлозивној направи.

11. Какав је став, односно закључак Суда по питању овако, евидентно, супротстављених налаза и мишљења вештака Тужилаштва и одбране?

Судско веће код оваквог стања дијаметрално супротстављених и различитих налаза тражило је мишљење од Тужилаштва и одбране да предложи где би се могла извршити експертиза, тј. надвештачење, односно супервештачење. Тужилаштво је предлагало да се то обави у САД, а одбрана је предложила да се то учини у институту у Висбадену у Немачкој.

12. Шта је Суд одлучио?

Суд по овом питању је остао недоречен до краја поступка и није се о томе изјаснио нити донео одлуку. Напротив, пуну веру поклонио је налазу вештака Зечевића, а у потпуности је одбацио налаз вештака одбране, што представља грубу повреду права на правично суђење.

13. Ако имамо два супротна мишљења вештака о истој ствари, зар није законом предвиђена обавеза некаквог супервештачења?

У оваквој ситуацији Суд је дужан да предузме све како би се ствар разјаснила. У овом случају то се морало урадити. На то је Суд обавезан уколико држи до основног начела у свом раду – начела материјалне истине. Нажалост, Суд је ћутао и на крају уважио сведочење вештака Тужилаштва, а одбацио налаз и мишљење вештака одбране.

14. Да ли сам приговорио?

Наравно да јесам. И ја лично и моја одбрана. Посебно сам указивао на одређене нелогичности што се тиче трагова на лицу места који су се налазили на фотографијама. Сећам се једног питања које сам поставио вештаку Зечевићу у вези са присутним гранитним коцкама. Наиме, на фотографијама са лица места евидентно је да се налази више од двадесет пет гранитних коцки које су избачене из кратера.

Анализирао сам величину кратера, величину коцке и закључио да оволики број гранитних коцки не може да стане у мали кратер, за који Зечевић тврди да је то место где је експлодирала граната и да је од последица експлозије избачено три, четири, пет коцки.

Гледам у ону рупу која је означена са „0“ и питам Зечевића да ми одговори одакле су те толике гранитне коцке? Пре одговора Зечевића умешао се председник судећег већа судија Самарџић Дарко да је и он то видео па му није јасно о чему се ради, да ли је то било на ауту па пало или испод аута итд.

Нисам добио одговор од господина Зечевића, осим тога да се он није бавио тиме и да је то можда неко одних - донео на лице места, војска, ноћ, односно не би желео да о томе даје свој суд.

Поред тога, у својим завршним речима пред расправним већем изнео сам своју основану сумњу да се на лицу места ради о двије рупе, тј. два места експлозије, истичући да је из једне избачено 3-5, а са друге око 20 гранитних коцки. Судско веће одбацило је све моје приговоре и прихватило налаз и мишљење вештака Тужилаштва и на њему је засновало осуђујућу пресуду.

15. Сведочење патолога др Веде Туце, судског вештака медицинске струке, у улози сведока Тужилаштва.

Тужилац Мирсад Стрика најавио је да ће се на следећем рочишту појавити сведок др Зденко Цирхлаж који ће сведочити као експерт на околности обављене аутопсије, обдукције погинулих на Тузланској капији. На следећем рочишту тужилац обавештава Суд да се не може ангажовати др Цирхлаж због болести па мора да ангажује др Веду Туцу. На следеће рочиште долази др Веди и обраћа се Суду да он није спреман да сведочи јер је касно добио наредбу од Тужилаштва, а разлог томе је што је др Цирхлаж одбио да сведочи. Суд одобрава др Веди два месеца да се припреми. Напомињем да је др Цирхлаж именован наредбом истражног судије Емина Халилчевића да формира тим и да руководи аутопсијом настрадалих на Капији. За време сведочења др Веде Туце опет нема мог адвоката Пантића. Сведочењу присуствује помоћни адвокат који није ни погледао налаз др Веде Туце, него је исти узео од мене у судници да погледа. Суду није поставио ни једно питање, осим да одбрана нема питања. Ја сам сведок када је тужилац улагао медицинску документацију погинулих. Припремио је документацију за 71 погинулу особу. Суду је приказао само документацију за бр. један Ђедовић Разију. Навео је да у омоту има седам докумената. Између осталог, ни један документ није подређен детаљној анализи, а посебно скица рана на телу погинуле особе. Нико ни речи о томе није проговорио. Након увида у документацију прве погинуле особе, заузет је став већа да тужилац преда сву документацију за све погинуле, што је и урађено. Адвокат се није противио таквом ставу већа. Једноставно, ја сам издан и од Суда и од одбране. Касније сам за време издржавања казне добио документацију за погинуле и извршио сам

анализу рана на настрадалима. Имао сам шта видети. Велики број погинулих рањен је са две и више страна, што се коси са принципом рањавања од фрагмената гранате.

Око двадесет особа рањено је на платоу испред кафе-посластичарнице „Капија“ на удаљености од 25 до 35 метара. Ове особе рањене су у стопала и потколенице, што је немогућ догађај, јер извођењем опита на полигону у Никинцима ни у једној од експлозија ни једна лутка испред кафе-посластичарнице „Капија“ није рањена, а ни на зиду објекта нема ни једног отиска. „Капија“ није погођена ни једним јединим поготком. Нажалост, касно сам схватио зашто је манипулисано са судско-медицинском документацијом погинулих.

15а. Након првостепене пресуде имао сам право жалбе?

Тачно је да сам имао право да поднесем жалбу, што сам и урадио. Увидевши да се судеће веће није одлучило да спроведе надвештачење, инсистирао сам на томе да се ангажује Технички опитни центар из Београда и да изврши експертизу, што је и учињено. Експертиза је извршена у Техничком опитном центру у Београду, што је и једина релевантна, стручна и овлашћена установа на просторима бивше Југославије. **Налаз ове експертизе у потпуности негира тачност доказа Суда и налаза и мишљења вештака Тужилаштва Зечевића и других.**

Одбрана је благовремено уложила жалбу и доставила налаз експертизе са прилозима као нови доказ, на што је имала потпуно право по основу одредби Закона о кривичном поступку.

И ја сам се припремао за изношење мојих навода у вези са жалбом на првостепену пресуду. Да би се што квалитетније припремио, поднео сам захтев председнику Апелационог већа да ми коначно одобри коришћење техничко-информативних помагала како бих могао прегледати материјал Тужилаштва који је био у електронском облику. Истичем да раније нисам био у могућности да извршим преглед и анализу доказа Тужилаштва на видео-записима због тога што ми то није било омогућено од стране КПЗ Кула и Суда БиХ. Коначно сам добио одобрење да користим службени компјутер, власништво Притворске јединице у Бањој Луци, у присуству службеног лица.

16. Добио сам одобрење за коришћење техничких помагала на основу упућеног захтева председнику Апелационог већа судији Вукоје Драгомиру. Одобрено је да ми управа КПЗ Туњице обезбеди коришћење службеног компјутера у присуству службеног лица. Извршио сам увид у материјал и анализирао га.

Увидом у спис доказа у електронској форми дошао сам до значајних података и чињеница **веома битних које су ме ослобађале сваке одговорности за догађај на Тузланској капији.**

- **На видео-запису (CD бр 4.) из списка доказа на интервалу 21' 30" видео сам снимак возила „голф“ на лицу места које је својом левом страном поред ивичњака тротоара.**
- **На истом том CD-у на интервалу 25' 39" до 25' 49" види се кратер, тј. место експлозије, као и два инспектора, чланове истражног тима, који врше анализу кратера и изводе закључак гласно говорећи и показујући рукама да је експлозија била испод аута.**
- **На истом CD-у, као и у свим осталим, нигде нисам нашао снимак „малог кратера“, видео сам бразду ископану у гранитним коцкама која се завршава на крају са рупом из које недостају три, четири гранитне коцке за коју је вештак Тужилаштва тврдио да је настала од гелера доње стране гранате и завршава се у рупи где је од експлозије гранате избачено тих фамозних четири, пет коцки. **Ова бразда пролази поред кратера нула.** Из ове бразде вештак повлачи правац на ватрене положаје и то све веће прихвата. Да је којим случајем вештак Зечевић повукао правац средином кратера нула добио би правац кроз зграду „НИК“. У овом случају граната би ударила у зграду и не би могла да падне и експлодира на Тргу.**

17. Кога сам упознао са новооткривеним чињеницама?

Свакако, обратио сам се Апелационом већу. Доставио сам писани поднесак са свим прилозима и све сам то усмено образложио и приказао у судници у једном излагању које је трајало 2 сата и 30 минута, али моје излагање није дошло до ушију судија Апелационог већа. **Нажалост, ништа од овог није уважено.**

18. Какав је став заузело Апелационо веће одлучујући по мојој жалби, новом налазу и мојим аргументима?

Оно апсолутно ништа није уважило. Одбацило је жалбу одбране, негирало је нови налаз – експертизу Техничког опитног центра, наводећи да није потребан тај налаз јер има довољно доказаних чињеница у првостепеној пресуди, а и да су узели експертизу у обзир, не би проузроковала моје ослобођење од одговорности. О мојим аргументима из

мог обраћања нема нити једне речи у другостепеној пресуди. Казна је потврђена.

Након три године проведене у притвору упућен сам на издржавање казне од двадесет и пет година затвора. Ни сам не знам зашто? Можда због тога што сам официр српске војске. Због тога што сам Србин. Због тога што сам био командант корпуса и начелник генералштаба српске војске. Због тога што сам учествовао у рату бранећи српски народ. Због тога што нисам био лопов, шверцер, профитер, сарадник неке стране службе. Због тога што нисам никоме ништа дужан и што никада ништа нисам купио на кредит.

19. Код оваквог стања ствари да ли ми закон пружа могућност да ипак нађем правни коректив за овакву одлуку Суда БиХ?

Закон о кривичном поступку пружа могућност ванредног правног лека, тј. подношење захтева за понављање поступка. Моја одбрана је већ поднела Суду БиХ захтев за понављање поступка, ваљано га образложила и поткрепила новим доказима и чињеницама.

Друга могућност коју пружа Устав БиХ јесте подношење апелације Уставном суду БиХ. То је могуће ако су повређена права на правично суђење. И то је учињено. Уставном суду БиХ благовремено је поднесена апелација.

20. Поднесен је захтев за обнову поступка, позвао сам се на нови налаз, на нове чињенице.

О чему се ради?

Постоји основана претпоставка да се на лицу места догађаја налазе два кратера, тј. два места експлозије, и то: мали кратер и кратер „0“. И један и други су евидентни и доказиви документима из налаза мешовите комисије и налаза вештака Зечевића, који се и сам приликом суочавања двојице вештака експлицитно изјаснио да је експлозија гранате на месту пада исте од последица експлозије избацила 3-4-5 гранитних коцки и то место назвао **мали кратер**. Чиме се то доказује постојање два кратера?

Мали кратер се доказује: дефиницијом вештака Зечевића, фото-документацијом КТД фотографије 1, 2. и 3. и означавањем места удара пројектила у тло од стране вештака Зечевића (Сл. 62. страна 54 његовог налаза).

Кратер „0“ одређен је и фиксиран од стране истражних органа мешовите комисије на следећи начин: скица-цртеж лица места инспектора Мутапчића, легенда уз скицу, фото-документација и фотографија број 13а из КТД, као и видео-снимак на CD-у бр. 4 из списка доказа на интервалу од 25' 39" – 25' 49".

За напред наведене тврдње о постојању два кратера постоје сви напред наведени документи - то јест материјални докази.

21. Када је настао мали кратер???

Нормално да се поставља питање када је настао мали кратер, ко га је направио и зашто? Ова питања се постављају с пуним правом јер на видео-запису лица места не може се идентификовати ни један снимак - траг малог кратера. Поставља се и питање ко је затрпао кратер „0“ и зашто? А да је затрпан види се на фотографијама бр. 9. и 11. из КТД. Које треба упутити ова питања? Ова питања треба упутити истражном судији Емину Халилчевићу да да одговор јер је он руководио увиђајем и потписао извештај о месту и налазима приликом увиђаја. Ако је и било промена на лицу места, он је дужан да их евидентира и текстуално објасни сваку промену. Никада нико није позвао истражног судију на Суд нити је одбрана са њим контактирала.

22. Да ли је могуће да једна граната прави два кратера?

И ја сам себи постављам то питање. Постављао сам га и судећим већима. Ево, овом приликом постављам га јавности и ученим људима. До сада нити сам чуо нити сам учио, а верујем да се неће ни чути ни учити да једна граната може направити два кратера. Фотографија 13а налази се у спису доказа Тужилаштва, а налази се и у књизи налаза проф. Берка Зечевића.

23. Шта је са кратером „0“ и колико је однесено гранитних коцки са малог, а колико са кратера „0“?

Дакле, ја вам то могу најлакше објаснити и одговорити на ово питање ако погледате у фотографију број 13а и на њој се најбоље види да је са малог кратера избачено 3-5 гранитних коцки, што и вештак Зечевић тврди, а да је са кратера „0“ избачено око 20 до 25 гранитних коцки.

24. У захтеву за обнову поступка позвао сам се на нову чињеницу - садржај видео-записа на CD-у број 4. Шта сам видео на снимку?

У спису доказа налази се CD број 4. На интервалу од 25' 39" до 25' 49" види се место експлозије које по свом изгледу и месту где се десило одговара кратеру „0“. Шта се види на овом снимку? На овом снимку види се кратер - место експлозије овалног облика, поред којег у чучећем положају један од инспектора чланова истражног тима врши преглед места експлозије, док други члан истражног тима показује рукама трагове од возила „голф“ и говори пратећи говором рад руку којима показује трагове и на крају изводи закључак да је експлозија била под аутом и тај свој закључак саопштава своме колеги, члану истражног тима, који врши преглед кратера. На основу напред наведеног, постоји основана претпоставка да је експлозија била под аутом. У прилогу сам доставио и транскрипт разговора ова два члана истражног тима.

Инспектор који гласно говори и показује траг где је било возило голф и говори и показује место експлозије и гласно изводи закључак да је експлозија била испод аута је инспектор Недим Мутапчић. Након првог објављивања овог инсерта на ТВ Републике Српске господин Мутапчић је смењен са дужности комесара полиције Кантона Тузла, доживео је многе непријатности, а новинар Михајловић Сениша запослен на РТВ РС од стране РАК ТВ БиХ кажњен је новчаном казном од три хиљаде конвертибилних марака. Зашто? Због истине. Срби немају право на истину.

25. Два кратера!?

И заиста се ради о два кратера, али један је направљен на вештачки начин и исти је поткрепљен налазима истражних органа. Када је, како је и зашто вештак Тужилаштва Берко Зечевић користио кратере у вештачењу и сведочењу?

Изузетно је битно истаћи чињеницу да је вештак Тужилаштва Зечевић на малом кратеру доказивао своју тезу о месту пада пројектила, односно удара пројектила о тло и правцу долета пројектила. На правцу запада из „малог кратера“ излази видљив траг на гранитним коцкама у дужини око 40 цм за који вештак тврди да је настао као последица дејства фрагмената од пројектила па га у вези са тим и назива траг фрагмената.

На основу напред наведеног, вештак је користио мали кратер за доказивање правца долета гранате, а на кратеру „0“ у поступку извођења реконструкције доказивао је угао долета – пада пројектила. Вештак Зечевић у току сведочења експлицитно се изјаснио да је граната пала на подлогу од гранитних коцки и ту је од последица гасова који су прошли између коцки избацила те три, четири до пет гранитних коцки, а од фрагмената доње групе дошло је до последица у гранитним коцкама у виду

усецања у коцке у дужини од 40 цм, а траг потиче од центра експлозије па у правцу запада и то показује правац из којег је граната долетела. Боже помози, свашта.

И не само то, проф. Зечевић изводи реконструкцију и том приликом самовољно поставља возило голф на 47 цм од зида зграде „НИК“. Истражни тим је утврдио да је центар експлозије удаљен од зида зграде **2,26 м**. Тротоар је широк **1,15 м до 1,20 м**. Возило голф се налазило поред ивичњака својом левом страном, а ширина голфа је **1,60 м**. Када се све ово сабере, тада се простим збиром добије тачка где се налази центар експлозије. Место експлозије је испод браника ближе према десном точку до унутрашње стране точка, а не са предње десне стране предметног возила голф 1, како то тврди вештак Тужилаштва проф. Берко Зечевић.

26. Тип гранате по потреби!

На крају, да ли је утврђено која граната или, прецизније, који тип гранате је експлодирао на тргу „Капија“? Тип гранате по потреби.

Право да вам кажем, не знам ни ја, а не могу ни да знам. Само могу да вас упознам да је истражни тим изнео тврдњу да се ради о пројектилу ОФ 482 М, а вештак Зечевић тврди да се ради о пројектилу ТФ М79, па затим да се ради о типу ОФ 482 М, па опет М79, како му када падне на памет, док се вештаци одбране нису могли о томе изјаснити. Судско веће је закључило да је експлодирала граната 130 мм. Бог драги зна.

27. С обзиром да сам изнео податак да се на CD-у бр. 4. на поменути интервалима види положај возила како сам навео и да се на датом интервалу види место експлозије и да су поред њега чланови истражног тима, поставља се питање да ли је могуће да се то прикаже како би се јавност на најочигледнији начин уверила у моје тврдње?

Наравно да може и ја вас молим да се прикаже поменути снимак који сам ја имао на DVD-у три године дана и држао сам у фиоци у притвору не знајући да се ту на том DVD-у бр. 4 налази такав доказ који ме ослобађа сваке одговорности. Зашто? Зато што би пројектил пре пада на гранитну подлогу ударио у возило и експлодирало пре пада и притом уништио предметно возило.

28. Шта на крају свега овога да кажем?

Сматрам да сам у овом случају, у процесу који је обиловао оваквим противречностима, нелогичностима, противправностима и чим све не, да

сам ја унапред осуђен и пре суђења, а суђење је било само формалност. Зар је могуће да се не узме у разматрање нити један аргумент одбране? Зашто у случају два дијаметрално супротстављена налаза Суд није наложио надвештачење? Много је питања на која није дат одговор у судском процесу. Осим тога, прекршен је цели низ како домаћих тако и међународно признатих правних норми које се односе на фер и поштено суђење, што је, између осталог, предмет уставне апелације коју сам поднио Уставном суду БиХ.

Суд није доказао да постоји писмена, усмена, преко сведока или на било који други начин, доказана наредба да сам било коме наредио да се изврши гађање циљева у Тузли, онда је врло тешко здравом разуму да схвати чиме се то руководио Суд при доношењу одлуке. Да је по праву, било би другачије. Овако, није било по праву и усуђујем се рећи да су овде одлучујућу улогу имали некакви други разлози и интереси који ни у ком случају немају никакве везе са правом и правдом.

У потпуности стојим иза свих изнесених података, чињеница и аргумената. Спреман сам да ако треба и детаљније да поткријепим све напред изнесено, за што сматрам да је сасвим довољно да јавност схвати о чему се овде ради. Мени не преостаје ништа друго него да изразим своју основану сумњу да се овде ради о добро испланираној, организованој и изведеној експлозији усмереног дејства. Ради се о терористичком акту.

29. Да ли сам добио одговор Суда на поднесени захтев за обнову процеса?

Наравно да сам добио. Главно образложење да снимак на којем се види и чује глас, поступак и закључак инспектора Недима Муапчића оцењен је од стране поступајућег судије да **тај снимак није аутентичан**. Ако овај снимак није аутентичан, а исти ми је доставило Тужилаштво Суда БиХ као доказ, онда је крај сваком питању. Овај став Суда саопштен је јавно путем средстава информисања на Федералној телевизији, чији снимак поседујем.

30. Ко је то урадио?

Није моје да доказујем, иако постоје одређени подаци из круга извора, из средине где се догађај десио. Знам да то није моје и молим све релевантне чиниоце да ми помогну да се у овом случају утврди права истина и да онај ко је одговоран за ово буде изведен пред лице правде.

Очекивати од мене да докажем ко је починилац и да са тим тражим обнову процеса је сулуда идеја. Ја молим Суд БиХ да уважи мој захтев за обнову поступка и да смогне снаге да се овај немио догађај расветли са свих аспеката.

Осећај је да смо заиста предани и издани. Не тражим ништа више него и сви други – само истину, јер једино она може водити ка помирењу и прогресу на овим просторима. Уз мене је остала само моја породица и један део мојих пријатеља којима се најискреније захваљујем, а они ће себе препознати и не бих наводио њихова имена из познатих разлога.

31. Рад Суда БиХ и Уставног Суда Босне и Херцеговине.

Првостепени претрес започео је 11. 03. 2008 године. Захваљујући крајњој пристрасности Суда БиХ и непажњи одбране, Суд је на основу сумњивих извођења доказа и неутемељеној оцени доказа донео пресуду у којој ме је прогласио кривим и осудио на дуготрајну казну затвора у трајању од 25 година.

Апелационо веће је у априлу 2010. године одбило жалбу и потврдило пресуду расправног већа.

Уставни Суд БиХ, својом одлуком, на основу одлуке Европског суда за људска права по питању ретроактивне примене закона, укинуо је пресуде Суда БиХ, али са схватањем да се само примени блажи закон у односу на запрећену казну.

Апелациони суд је у априлу месецу 2014. године одржао седницу већа на којој су браниоци износили своју жалбу на пресуду тог суда.

Међутим, Суд није одлучивао о жалбама, те је само одлучио о висини казне, не остављајући могућности употребе правног лека против ове одлуке.

Посебно указујем на став Суда БиХ и Уставног суда БиХ у вези са питањем ретроактивне примене закона.

Сви судови у БиХ у свом раду за дела учињена за време рата у БиХ примењују законе бивше СФРЈ, али Суд БиХ упорно и даље примењује законе који су у БиХ донесени десетак година касније. Истина, Уставни суд БиХ делимично прихвата одлуку Европског суда, па укида одлуку Суда БиХ, али само на тај начин да Суд преиначи казну. Суд БиХ, поступајући по „путима Уставног суда“, не упушта се у меритум, у питање правног стања нападнутих одлука, па чак ни о питању околности у вези са изрицањем казни.

У таквом несхватљивом односу, уз подршку Уставног суда, Суд БиХ осуђеним лицима изриче знатно дуже казне у односу на казне предвиђене кривичним законима бивше СФРЈ. Дакле, Суд БиХ својом одлуком о примени закона бивше СФРЈ није оповргао елементе из ранијих пресуда у вези са околностима одмеравања казне за утврђену кривичну одговорност, него је погрешно применио максималну казну.

Практично, Суд БиХ је у мом случају у првостепеној и другостепеној пресуди изрекао казну дуготрајног затвора од 25 година, а запрећена казна је 45 година, да би одлуком након укидања ранијих одлука одредио казну затвора од 20 година, а запрећена казна је 15 година.

И најчудније од свега тога је чињеница да Суд БиХ не дозвољава употребу правног лека против овакве одлуке, јер, како кажу, поступа у складу са правним схватањем и упутама Уставног суда БиХ.

32. Околности и чињенице које, даље, доводе у сумњу одлуке судова БиХ.

У току увиђаја направљено је низ радњи и поступака који излазе изван оквира закона:

- прије увиђаја уклоњена су сва тела настрадалих и рањених и простор је практично очишћен тако да у основи елементи лица места нису аутентични стварном стању,

- у службеним списима се не види ко је дао наредбу за **„чишћење простора“**,

- возило голф 1 код продавнице „НИК“ на месту наводног удара пројектила 130 мм се у току увиђаја више пута помера, а изглед оштећења возила се разликује на фотографијама,

- лице места је сутрадан опрано и очишћено пре доласка припадника УН-а у својству чланова истражне комисије, па се поставља питање које трагове су они видели и који кратер, ако се на фотографијама из КТД види да је кратер нула затрпан, возила уклоњена са лица места, трг опран од стране фирме „Комуналац“ из Тузле,

- тела настрадалих су однесена у мртвачницу болнице у Тузли, али се не зна ко је дао наредбу да се то уради пре почетка истраге,

- није извршен детаљан преглед тела са свих страна, нити су вршене обдукције нити рендгенско снимање,

- ни једном речју у одлукама судова нема говора о презентовању гелера (никада нису показани као доказ) којима су усмрћене или повређене особе које су обухваћене у доказном поступку,

- веома је интересантан доказ Записник полицијске станице 1, Тузла, у коме се утврђује да је артиљеријска граната пала у 20.55 сати и да је погинуло 66 грађана Тузле. Записник је службено сачињен у 20.50 часова.

Дакле, 5 минута пре наводне експлозије гранате Полицијска станица 1, Тузла, потписом и печатом констатује последице дејства гранате, и то у условима прекида електричне енергије. Она у тренутку наводног пада гранате утврђује коначан број погинулих, који је иначе закључен тек након седам дана.

Такође, извештајем полицијских органа, од 25. 05. 1995. године, у 23 сата, закључује се да је експлодирала граната 130 мм, која има ознаку ОФ-482 М, руске производње, да је долетела из правца 270 степени са удаљености од 17 до 27 км и да је стигла са агресорских четничких положаја са Озрена. Наводи из овог извештаја у околностима да је експлозијом престало снабдевање електричном енергијом је заиста дрзак и безочан начин манипулисања са овим догађајем.

Сви ови акти су служили као доказ на суђењу.

33. Питање вештачења.

Суд је безрезервно прихватио налаз и мишљење вештака Тужилаштва Берка Зечевића, вештака који је вештачио Маркале, Васо Мискин и у другим предметима.

Иако је вештак одбране износио контрааргументе, Суд је одбио да се изведе вештачење од стране новог вештака. У оваквом тешком и осетљивом предмету Суд одступа од утврђивања истине о овом догађају и поклања пуну веру вештаку који мења изглед лица места, подешава упадни угао наводне гранате, сам врши реконструкцију, а своје наводе изналази код музејских топова 130 мм и не врши увид у оруђа која су била на положајима из којих је наводно испаљена граната иако су ти топови у власништву Оружаних снага БиХ.

Председник првостепеног суда - већа је одлучио да се изведе још једно вештачење, али у спису нема никаквих навода за овакву одлуку, изузев навода у првостепеној пресуди да је налаз вештака Тужилаштва уверљив и објективан.

Оваквим односом Суда нарушен је принцип равноправности странака у поступку, нарушен је темељно принцип *in dubio pro reo*, принцип невиности, суђење није било правично ни поштено.

Мени, оптуженом, Суд није омогућио право на несметану одбрану јер ми је ускратио служење електронским средствима путем којих су се у највећем делу изводили докази. Председник судског већа је на записнику закључио да се оптуженом омогући да користи ова средства у циљу припреме своје одбране, али ту своју одлуку није испоштовао.

34. Закључивање на основу претпоставки.

Суд у пресудама констатује да у току доказног поступка није утврђено да сам ја издао писмену или усмену наредбу за гранатирање Тузле, али свој закључак доноси на основу посредних доказа. Очито, Суд у доказном поступку није поступао у складу са основама сумње, односно посредних доказа који су у директним односу са непосредним стањем, него је своје закључке заснивао на претпоставкама. На овај начин Суд није изван разумне сумње утврдио постојање моје одговорности, занемаривши при томе један од темељних принципа кривичног поступка – **принцип невиности**.

Најбољу илустрацију правног схватања у том контексту можемо видети из одлуке Касационог суда Србије, који је ослободио Илију Јуришића из Тузле јер у току поступка није ван сваке разумне сумње утврђено да је исти дао наредбу за напад на колону ЈНА у Тузли.

Касациони Суд је, примењујући основне стандарде у кривичном поступку, посебно у питању невиности, *in dubio pro teo*, правилима о кривичној одговорности и др., ослободио Илију Јуришића под много тежим околностима у односу на питање моје одговорности.

34. Радње одбране у вези са опитима на дејство гранате 130 мм у околностима из судских одлука.

Након одлука судова БиХ и Уставног суда БиХ, одбрана је одлучила да се изврши експертиза - знанствени опит, **посебно са аспекта дејства гранате 130 мм на живу силу и материјална добра**.

Због непостојања одговарајућег полигона за те потребе, Тим одбране је добио сагласност да се овакво истраживање изведе на војном полигону у Никинцима уз сарадњу са реномираном кућом Технички опитни центар из Београда.

Прво је формиран, а потом и ангажован мултидисциплинарни Експертски тим из Републике Србије и Републике Српске да изврши анализу предмета Тузланска капија, да изврши експертизу и изведе неопходне опите и да на бази добијених резултата достави свој налаз и мишљење Тиму одбране генерала Новака Ђукића. Експертски тим је извео експертизу, опите у току 2014. и 2015. године и сачинио свој налаз и мишљење.

У току 2015. године Адвокатски тим је ангажовао Експертски тим из Републике Чешке који је боравио у Републици Србији и извео опите на

сцени реплика Тузланске капије на војном полигону у Никинцима. Благовремено су сачинили свој налаз и исти доставили Тиму одбране.

Поред Експертског тима из Р. Чешке, Адвокатски тим ангажовао је експерте из Израела и Р. Француске који су извршили анализу предмета Тузланска капија и у месецу фебруару ове године извели опите на војном полигону у Никинцима. На основу добијених резултата, они су сачинили коначне налазе и доставили Тиму одбране.

У свим налазима и мишљењима домаћих експерата из Републике Србије и Републике Српске, тако и у налазима и мишљењима иностраних експерата: Републике Чешке, Републике Француске и Израела, може се извући само један фундаментални закључак, а то је:

25. МАЈА 1995. ГОДИНЕ, У 20.55 САТИ, НА ТРГУ „КАПИЈА“ У ТУЗЛИ НИЈЕ ЕКСПЛОДИРАО НИКАКАВ ИСПАЉЕНИ ПРОЈЕКТИЛ, ДАКЛЕ, НИ ОНАЈ КАЛИБРА 130 ММ.

Прошле су пуне две године како Тим за одбрану, десетина експерата домаћих и иностраних и других стручних лица плански ради на анализи - експертизи предмета Тузланска капија. Скоро пуна три месеца трајале су припреме сцене на војном полигону у Никинцима. Од стране експерата изведена су 32 опита, од којих су извели 17 са гранатом 130 мм, један са гранатом 155 мм и преосталих 14 опита са експлозивом. Уништено је 36 исправних моторних возила, а утрошено је више десетина килограма експлозива. На једном броју опита присуствовала је јавност, представљена једним бројем ТВ и новинских екипа, те значајним бројем посетилаца. Сав рад и сви резултати опита задокументовани су камерама, фото-апаратима, ултра брзим камерама и из ваздуха дроновима. У поседу је значајна пратећа КТД документација.

Тим за одбрану има шефа Тима одбране у лику Ивошевић Милорада, адвоката из Бање Луке. Тим за одбрану састоји се од већег броја подтимова, којима руководи и координира главни координатор генерал Видосав Ковачевић из Београда. Тим окупља више стотина активних симпатизера високообразованих људи разних позива и стручности. Из познатих разлога не наводим њихова имена, што не значи да нису евидентирани.

Најзначајнији допринос и у неким случајевима одлучујућа и пресудна улога припада председницима Републике Србије и Републике Српске, Влади Републике Србије, на челу са председником Владе, Влади

Републике Српске, на челу са председницом Владе, Генералштабу Војске Републике Србије, Техничком опитном центру Београд, Центру за истраживање ратних злочина Републике Српске, Српској православној цркви, једном броју телевизијских и новинарских кућа и невладиних организација.

Посебан допринос овом пројекту дала је и даје Фондација „Истина и правда за генерала Новака Ђукића“, са седиштем у Бањој Луци. Захвалност припада огромном броју симпатизера из реда нашег народа који здушно подржавају рад са жељом да успемо.

Напомињем да су и вештаци одбране пуковник Владо Костић и инж. Бранка Луковић у току септембра 2014. године на полигону у Никинцима извели опит са гранатом 130 мм по тези како су сведочили на Суду БиХ. Резултати које су добили након изведеног опита у потпуности су негирали њихов ранији налаз. Поводом тога они су повукли свој налаз и мишљење од 2008. године.

Шта ово значи?

Све ово указује да је цео поступак о процесуирању и суђењу мени био чињенично правна конструкција која произилази изван оквира поштеног суђења и сасвим је сигурно у функцији одређене политике која не жели праву истину о утврђивању одговорности за трагедију на Тузланској капији.

Нисам крив за трагедију на Тузланској капији. Осуђен сам на двадесетогодишњу робију ничим заслужену. Провео сам три године у притвору, од чега шест месеци у подруму. Зашто? На издржавању казне затвора провео сам четири године. На слободу сам изашао на основу решења Суда БиХ о укидању пресуде, које је донесено на основу пресуде Међународног суда у Стразбуру због ретроактивне примене закона од стране Суда БиХ.

Уставни Суд БиХ „наложио је“ Суду БиХ да може да само усклади казну по закону СФРЈ, а не да расправља о кривици. У међувремену сам се разболео. Лечио сам се у Универзитетској болници у Бањој Луци. На основу упутнице дошао сам у болницу у Земуну ради контроле антитета у крви. Наступили су ми кардиолошки проблеми и стационарно сам се лечио на ВМА. Касније сам оболио на неуролошкој бази, па сам се лечио на неурологији на ВМА. У међувремену ме Суд БиХ осудио на 20 година затвора. Суд је одбацио све наводе жалбе одбране и спречио право жалбе на њихову одлуку. Мој адвокат је благовремено доставио лекарску документацију Суду БиХ, али то није било довољно, него је Суд расписао

потерницу. С обзиром да сам држављанин Републике Србије, нисам испоручен Суду БиХ. Министарство правде БиХ је упутило замолницу Министарству правде Републике Србије да призна пресуду Суда БиХ и да ме стрпају у затвор. Ја немам ништа против државних споразума, али не желим да невин поново идем у затвор. Од стране Суда БиХ ускраћено ми је право на правичност у поступку.

Увек сам се залагао за ред и рад и за истину. Учинио сам све да дам свој допринос да се овај случај реши на праведан начин. Мој мотив је кристално јасан. Желим да дам свој допринос правди, слободи и истини. Ово право ми нико не може ускратити. Молим све слободољубиве људе да учине све што је у њиховој моћи да дају допринос да се овај тешки злочин реши на праведан начин. Користим прилику да се захвалим огромном броју људи и институцијама које су стале на становиште истине, а не Новака Ђукића.

Ја имам право на слободу и истину. Уложио сам све да се дође до истине. Истина је да настрадали на Тузланској капији нису настрадали од никаквог пројектила па ни пројектила 130 мм. На Тузланској капији десио се терористички акт. Данас се сусрећемо са одређеним притисцима од стране појединих организација са упућеним питањима ко је пружио помоћ, планирао и извео опите, ко је дао новац да се изведу опити и налази.

Смишљено се заобилази суштинско питање, које резултате су понудили силни опити, шта су то и на основу чега закључили експерти и у којој мери утичу на коначни став судски утврђених чињеница? Да ли ти нови налази могу проузроковати моје ослобађање од одговорности за страдање људи на Тузланској капији?

Више је њих страх од тога и не баве се резултатима налаза него се баве тривијалним стварима.

Ово је први и једини до сада организовани и плански рад Тима за одбрану, експертских тимова домаћих и иностраних из више држава, који су на бази науке и научне праксе, уз помоћ научних установа, института, извели експертизе и више десетина (32) опита на војном полигону у Никинцима и на егзактан начин показали и доказали да последице по људе и материјална средства и објекте на Тузланској капији 25. маја 1995. године нису настале од експлозије никакве гранате која би долетела ни са запада ни са истока, пала и експлодирала. Наведени стручњаци нису се бавили доказивањем шта је проузроковало трагедију и ко је то урадио, али њихови закључци озбиљно указују на узроке и могуће експлозивне направе. **Сви ови експерти спремни су да се ангажују да заједничким ангажовањем као јединствен тим (домаћи експерти, Експертски тим**

из Р. Чешке и експерти из Израела и Француске) понуде свој коначни закључак и мишљење шта је проузроковало страдање људи на Тузланској капији и да изведу опит и то докажу. На ово су спремни, како кажу, да би се одазвали и ангажовали уколико их држава позове. Ја немам снагу да их ангажујем на овом задатку.

Поштовни, никада нисам штедио себе када се радило о националном интересу нашег народа. Нисам то чинио ни пре рата, ни у току рата, ни после рата, ни у затвору, а посебно након наводно привидне слободе. Нажалост, ја сам живи сведок неправде која се спроводи према нашим људима од стране Суда БиХ. Уложио сам све: себе, породицу, моје пријатеље, с циљем да дам свој допринос нашем народу, нашој држави да и на овај начин учинимо све да на научан начин докажемо лажи Суда БиХ и срећан сам што смо у томе успели.

Могу мирне душе да умрем. Одужио сам се народу, породици, пријатељима и земљи српској. Како ће се овај капитал користити, искористити и какав резултат ће донети земљи и мени, то верујте најмање зависи од мене. На потезу су други, а највише они који представљају српски народ. На потезу је држава. Ја сам се потрошио, психички и физички. Оболела ми је породица.

Оболио сам и ја и убрзано губим психо-физичку кондицију. Наравно да би волио да ослободим себе и моју породицу од ове тешке љаге, ничим заслужене, макар онолико колико сам ја и моја породица помогли да урадимо све да дођемо до садашњих резултата којима је заувек ослобођена држава и српски народ од одговорности за масакр на Тузланској капији.

Овим чином створио сам одличне услове да се сруши лаж о Маркалама 1 и 2 у БиХ и Рачак у Србији и да се сачува образ српског војника и витални национални интерес српског народа.

35. Кратка хронологија

(доступни инкриминишући подаци из евиденције правосуђа, објављени без имало срама):

- 25. мај 1995. 20.55 – наводна експлозија артиљеријске гранате уз истовремени продужен прекид напајања електричном енергијом и нестанак свих телефонских веза;

- 21.00 – 22.00 - судско и полицијско особље је алармирано негде око 21.00. Они постепено пристижу на лице места у интервалу између 21.30 /истражни судија и део тима/ и остали до 22.00 часа;

- 21.30 – стигао је истражни судија који констатује да **ни једне жртве више нема на тргу** – сви рањени и умрли су евакуисани пре него што је стигао истражни судија /исти записник ЦСБ Тузла и Вишег суда у Тузли бр. Кри. 29/95/;

- 23.00 – **упркос нестанку струје, у тоталном мраку, прекинутим телефонским везама, целокупно поменуто особље већ зна:**

* да је експлодирала граната 130 мм која се користи само са максималним пуњењем,

* да та граната има ознаку ОФ-482М и да је руска,

* да је долетела из правца 270 степени плус минус 10, као и са удаљености од 17 до 27км,

* да је стигла са агресорских „четничких“ положаја на планини Озрен.

Такви подаци се наводе у полицијском извештају, без обзира на чињеницу да без светла на улици нико није могао да направи ни минималну стручну процену на основу трагова које је оставила експлозија.

26. мај 1995, 07.00

На лицу места су поново правосудни и полицијски органи; до првог поподневног часа истог дана место злочина и цео трг темељно су очишћени и опрани од стране комуналног предузећа, чиме су сви непосредни трагови злочина избрисани. Сви људски остаци су сакупљени заједно у исту гробницу. Лице места је радикално промењено, трагови избрисани. У том моменту новоформирана истражна комисија отпочиње истрагу и мерење. Шта су и на основу чега су истраживали и мерили?

Целокупна одећа жртва спаљена или другачије уништена. Особље Медицинског клиничког центра Тузла није направило ни једну комплетну обдукцију, као ни потпуне и документоване детаљне спољашње прегледе погинулих. Ни једно тело није фотографисано са свих страна. Ниједан рендген снимак није направљен. Направљен је само велики број фотографија, од којих је у документацију ушло тек мање од 1%.

Нико није узео узорке са површине аутомобила голф 1 и осталих возила чиме би се релативно лако утврдили тип и врста употребљеног експлозива.

Нико није захтевао анализу наводно сакупљених парчади кошуљице пројектила (ни једно парче није показано током суђења) да би утврдио о чијем челику је реч – о домаћем или туђем.

Нико није узео узорке непознате црвене и црне прашине са површине трга који несумњиво указују на употребу нестандардног (невојног) експлозива.

Тачан број погинулих се не зна још неколико дана, будући да су нека од те несрећне деце накнадно умирала од последица рањавања. Све до 02. 06. барата се бројем 60 до 66 погинулих. Мајор Гај Сендс је био у болници Градина до после поноћи 26. 05. 1995. године, избројавши најпре 42 тела у холу при доласку (око 22.00), а 48 при одласку после поноћи.

Део извора и докумената из истраге наводи време експлозије у 20.55, а део у 21.00 час. Нека то буде у 20.57 часова. Потпуне размере трагедије још нико не зна. А гле чуда! У записнику прве полицијске станице стоји заведено и оверено печатом време 20.50 часова, са уписаним бројем мртвих и рањених у броју који ће бити мењан тек након седам дана после експлозије. У овој станици, дакле, 5 – 7 минута пре експлозије знају податке које нико не поседује ни после седам дана, али су побројали и бројне материјалне штете на објектима. Нема бољег доказа да је суђење безочно и бескрупулозно намештено од ове једноставне чињенице!

Све наведено показује да је лице места било измењено, компромитовано и контаминирано и да се овде срећемо са потпуно непојмљивим низом нелегалних и неопростиво аматерски вођених операција на начин који је у супротности са свим правилима струке, а не само једне струке.

Према датој краткој хронологији и начину поступања правосудних и полицијских органа више је него јасно да је помоћу тих поступака сакривено нешто огромно и срамотно што је стајало у позадини овог срамотног догађаја и да је лице места намештано целе ноћи по нечијем захтеву да би се добили унапред предвиђени резултати.

По чијим законским прописима се овакво поступање сматра истрагом? Ко је наредио овакав начин поступања и ко је одговарао за пропусте?

36. Захвалност

Захвалан сам Господу Богу који ми је подарио снагу да све ово издржим и што ми је дао разум да владам собом и послао ми људе добре воље у помоћ. Користим прилику да се захвалим нашој цркви на челу са Његовом светошћу патријархом господином Иринејем.

Посебну захвалност у име моје породице и своје лично упућујем: Његовој светости патријарху српском господину Иринеју, председнику Републике Србије господину Томиславу Николићу, председнику Републике Српске господину Милораду Додику, председнику Владе Републике Србије господину Александру Вучићу,

Влади Републике Србије, председници Владе Републике Српске г. Жељки Цвијановић, Влади Републике Српске и свим припадницима Тима за одбрану, на челу са шефом Тима г. Милорадом Ивошевићем и свим заслужним појединцима.

С поштовањем,

Београд
15. 05. 2016. године

Генерал у пензији,
Мр Новак Ђукић

**ТИМ ЗА ОДБРАНУ ГЕНЕРАЛА
НОВАКА БУКИЋА**

**САСТАВ ТИМА ЗА ОДБРАНУ ГЕНЕРАЛА
НОВАКА БУКИЋА**

**Бања Лука
15. 05. 2016. године**

**Адвокат,
Милорад Ивошевић**

Дана 25. маја 1995. године у 20.55 часова на Тргу „Тузланска капија“ у Тузли догодила се експлозија наводно артиљеријске гранате 130 мм која је наводно дошла са положаја ВРС са планине Озрен, приликом чега је смртно страдала 71 особа, а лакше и теже рањено од 150 до 240 особа.

За овај злочин Суд БиХ осудио ме је на казну од 25 година затвора, да би касније након седам година проведених у затвору Суд БиХ смањио казну на 20 година на основу одлуке Међународног суда у Стразбуру и Уставног суда БиХ.

Пресуда Суда БиХ је политичке природе. Нисам никоме наредио да гађа град Тузлу нити је неко од мојих потчињених наредио, а нити то урадио. Пресуда је заснована искључиво на лажном извештају вештака Тужилаштва професора Берка Зечевића из Сарајева.

Одбрана од овакве нечасне и злонамерне пресуде представља витални национални интерес српског народа.

Из тог разлога Тим за одбрану ангажовао је врсне стручњаке и расположиве капацитете у циљу практичне провере тезе вештака Тужилаштва проф. Зечевића, с циљем обезбеђења нових доказа и стварања услова за обнову процеса и укидања пресуде генералу Ђукићу и српском народу од стране Суда БиХ.

С пуним оправдањем и пуним поверењем у стручне људе и институције приступило се формирању Тима за рад на припреми одбране генерала Новака Ђукића.

ТИМ ЗА ОДБРАНУ ГЕНЕРАЛА НОВАКА ЂУКИЋА

1. Шеф Тима одбране генерала Новака Ђукића:

Милорад Ивошевић, адвокат из Бање Луке, у улози шефа Тима за одбрану генерала Новака Ђукића.

2. Координатор Тима за одбрану:

Магистар Видосав Ковачевић, генерал у пензији, из Београда, у улози главног координатора са три помоћника – заменика: Саво Сокановић, Петар Шкрбић и Бошко Келечевић, генерали у пензији, из Београда.

3. Адвокатски тим у саставу:

- Ивошевић Милорад, адвокат из Бање Луке, уједно шеф Тима за одбрану,
- Билић Слободан, адвокат из Дервенте,
- Хаџисејдић Јадранко, адвокат из Брода,
- Константиновић Милорад, адвокат из Београда,
- Крстан Симић, адвокат из Бања Луке, а
- Душко Томић, адвокат из Бијељине, ангажован у периоду од 2010. до маја 2015. године, када је по сопственој одлуци изашао из Тима за одбрану.

4. Тим за истрагу и аналитику:

Југослав Петрушић из Београда, истражилац и руководилац пројекта, Раде Лазић из Бање Луке, мајор у пензији ВРС, у улози истражиоца, Бранка Ђуковић Петрушић из Београда, истражилац. Тим за истрагу и анализу чини неколико десетина чланова стручно образованих људи различитог позива и занимања/ генерали, официри, војници, полицајци, доктори, судије, тужиоци, адвокати, професори, крим. техничари, форензичари, историчари, специјалци, свештеници, новинари, камермани, сниматељи, фотографи, сниматељи дроном из ваздуха и ултра брзом камером и други. Припадници овог тима приступили су изучавању и анализи предмета „Тузланска капија“ још 2010. године и та активност траје непрекидно до данашњих дана са различитим степеном интензитета.

5. Тим за информатичко-техничку, графичку пропагандну и филмску подршку:

На челу овог тима је Глушица Бранислав, из Београда, пуковник у пензији, са помоћницима: Идеи Шандор, потпуковник у пензији, из Београда, и Јаковљевић Зоран, пуковник, пилот у пензији, из Београда.

Штампарско-графичке услуге пружа Службени гласник Републике Српске и штампарија Вилукс из Бање Луке.

6. Тим за односе са представницима власти:

Генерал у пензији Бошко Келечевић из Београда, адвокат Ивошевић Милорад из Бање Луке, одговорни за односе са представницима власти у Републици Српској.

Генерали у пензији: Видосав Ковачевић, Илија Бранковић, Петар Шкрбић и Саво Сокановић, сви из Београда, одговорни за контакте са представницима власти у Републици Србији.

7. Експертски тим из Републике Србије и Републике Српске:

- генерал у пензији Илија Бранковић из Београда, експерт за артиљерију, уједно председник Експертског тима,
- доктор наука госпођа Мирјана Анђелковић Лукић из Београда, судски експерт за експлозив,
- потпуковник Миле Попарић, дипломирани маш. инжењер, из Београда, судски експерт за балистику артиљеријског наоружања, и
- проф. др sc. Жељко Каран из Бање Луке, директор Завода за патологију Републике Српске, експерт судске медицине.

8. Експертски тим за допунско вештачење:

1. пуковник ВС Владо Костић из Београда, експерт за балистику, и
2. инжењер Бранка Луковић из Београда, експерт за балистику.

Напомена: господин Владо Костић и госпођа Бранка Луковић ангажовани су 2008. године у првостепеном процесу од стране адвоката одбране Небојше Пантића, са задатком да сачине свој налаз и мишљење у вези са предметним случајем Тузланска капија.

У септембру месецу 2014. године пуковник Владо Костић и инж. Бранка Луковић прихватили су захтев од Адвокатског тима одбране да изведу допунски опит на војном полигону у Никинцима на сцени реплика Тузланске капије и да провере своју тезу. На основу изведеног опита добили су резултате који су различити од њихове раније тезе и изведених закључака у налазу и мишљењу које су презентовали Суду БиХ у првостепеном процесу па су сходно томе повукли свој ранији налаз и

мишљење из 2008. године и сачинили нови извештај у којем су изнели своје мишљење и закључак.

9. Експерти из страних земаља:

а. Трочлани експертски тим из Републике Чешке, у саставу:

1. ванредни проф. пуковник Јан Коменда, судски експерт за балистику и арт. наоружање,
2. доктор потпуковник Лудек Једличка, судски експерт за балистику артиљеријског наоружања, и
3. доктор наука Роман Витек, математичар;

б. Експерт из Републике Француске:

Капетан ратне морнарице Пјер Лорен, експерт за муницију, балистику, пиротехнику, судски експерт, адвокат, инжењер, магистар;

ц. Експерт из Израела:

Пуковник полиције Јосеф Шарон, инжењер, истражилац - експерт за експлозиве, пиротехнику и уклањање експлозивних направа и мина.

10. Тим за преводилачку подршку:

1. Миљан Ракочевић из Београда, преводилац за енглески језик, шеф Тима преводиоца,
2. Александар Марић из Београда, преводилац енглеског језика и информатичку подршку,
3. Милош Тишма из Београда, преводилац енглеског и француског језика и информатичку подршку,
4. Душица Удовичић из Бање Луке, професор енглеског језика, овлашћени самостални судски тумач енглеског језика.

11. Тим за правну подршку:

1. професор Милутин Ђуричић из Београда, бивши судија Уставног суда Републике Србије,
2. Крстан Симић, адвокат из Бање Луке, дипломирани правник, бивши судија Уставног суда БиХ,
3. Давор Ђукић, дипломирани правник из Бање Луке.

12. Тим за грађевинску подршку:

1. Слободан Пејчић, самостална грађевинска фирма из Батајнице,
2. потпуковник Ратко Павловић, геометар, из Београда.

13. Тим за моралну, психолошку и стручну помоћ:

Генерал у пензији Божо Новак, из Београда, председник Тима. Тим чине генерали ВРС у пензији, официри ВРС и бивши полицијски генерали у пензији припадници МУП Републике Српске:

1. генерал Видосав Ковачевић, мр,
2. генерал Илија Бранковић,
3. генерал Бошко Келечевић,
4. генерал мр Петар Шкрбић,
5. генерал Живомир Нинковић,
6. генерал Божо Новак,
7. генерал Саво Сокановић,
8. генерал Мићо Грубор,
9. генерал Душан Кукобат,
10. генерал Радмило Зељаја,
11. адмирал Бошко Антић,
12. генерал Никола Делић,
13. генерал Драгиша Масал,
14. генерал Драган Кијац /МУП Републике Српске/,
15. генерал Милан Гламочанин, МУП,
16. пуковник Слободан Илић, директор ТОЦ Београд,
17. пуковник Бранислав Глушица,
18. пуковник Мирољуб Благојевић,
19. пуковник Стеван Ђуровић,
20. п. пуковник Лука Николић,
21. п. пуковник Идеи Шандор,
22. генерал Драгомир Кесеровић, професор, доктор наука,
23. пуковник Стево Топић, професор,
24. пуковник Миле Панић, дипломирани правник,
25. мајор Милош Ђукић,
26. пуковник Зоран Јаковљевић,
27. пуковник Миле Панић,
28. пуковник Миле Савић,
29. пуковник Илија Лукић,
30. мајор Саво Маријанац,
31. Пантелија Дакић, др. наука, професор, академик,
32. Светислав Хаџитановић, др. мед. наука, професор, академик,

33. Милорад Којић, директор Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица,
34. Предраг Видовић, власник хотела „Конак“,
35. Војин Гобелјић, бивши директор „Генекса“,
36. Милорад Гојић, власник мотела „Миг“,
37. Драган Ђорђевић, сниматељ,
38. Љубан Јовановић, маш. инжењер,
39. Боро Лубурић, дипл. граф. инж.

14. Тим за финансијско обезбеђење:

1. Фондација „Истина и правда за генерала Новака Ђукића“ је невладина организација регистрована у Основном суду у Бањој Луци. Фондација има Управни одбор, Статут, Програм рада и свој жиро рачун. Први председник Управног одбора био је легендарни командант генерал Славко Лисица из Бање Луке, који је нажалост преминуо пре две године.

Садашњи председник Управног одбора је пуковник у пензији Стево Топић из Бање Луке, ратни командант Друге крајишке бригаде ВРС, а његов заменик је господин Милош Ђукић, мајор ВРС, ратни командант оклопног батаљона 2. оклопне бригаде ВРС.

2. Фондацију чине грађани Републике Српске, институције Републике Српске и сви они који су својим добровољним прилозима дали и дају свој допринос уплаћујући одређени новчани износ на рачун Фондације.

**ТИМ ЗА ОДБРАНУ ГЕНЕРАЛА
НОВАКА ЂУКИЋА**

**РЕЗУЛТАТИ РАДА НА ПРОЈЕКТУ
„НАУКОМ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА“**

15. 05. 2016. године

ЗАДАТАК ВЕШТАЧЕЊА:

У захтеву за вештачење Адвокатски тим од свих експерата тражи: да се после изрицања пресуде оптуженом Новаку Ђукићу од стране Суда БиХ, у предмету бр. Х-КР-07/394, изведу допунска стручна вештачења и анализе доступних судских докумената и доказа Тужилаштва, као и чињеница везаних за наводну експлозију пројектила 130 мм, која се десила 25. 05. 1995. године око 20.55 часова на Тргу „Капија“ у Тузли и да дају своје мишљење и закључке и доставе Тиму одбране у виду коначних налаза.

ПРЕДМЕТ ВЕШТАЧЕЊА:

Предмет вештачења чине расположива судска документација, документа Тужилаштва, резултати са ранијих увиђаја са припадајућим документима, ранија вештачења, а посебно вештачење проф. др Берка Зечевића под називом: Анализа увјета који су довели до масакра особа на Тргу „Капија“ дана 25. 05. 1995. године у 20.55 часова. Додатни основ за вештачења чине резултати опита извршених у двогодишњем временском периоду /јун 2014. године до априла 2016. године/ на војном полигону ВС у Никинцима. Опите су планирали, организовали, припремили и извели домаћи и инострани експерти уз ангажовање помоћног особља.

ЦИЉ ВЕШТАЧЕЊА:

Циљ вештачења је да се експериментално прикупе подаци за потребе Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица Републике Српске и за потребе Тима за одбрану генерала Новака Ђукића ради утврђивања услова под којима је дошло до трагедије на Тргу „Капија“ у Тузли на дан 25. 05. 1995. године, у 20.55 часова. Да се прикупе релевантни докази за покретање обнове поступка.

ИЗВЕШТАЈ О ИЗВРШЕНИМ ЕКСПЕРТИЗАМА И ПОЛИГОНСКОМ ИСПИТИВАЊУ

У протекле две године сви тимови функционисали су као један интегрални тим, наравно, свако у својој области и својој стручној делатности. Део активности спроводио се у нормалним условима ван

полигонских услова, а део активности спроведен је на војном полигону у Никинцима. На војном полигону у Никинцима у року два месеца саграђена је сцена реплика Трга „Капија“ у Тузли, чиме су створени услови да експерти могу да изведу планиране опите са гранатама и експлозивом.

На полигону у Никинцима експерти /домаћи и страни/ у временском периоду од непуне две године извели су укупно 32 опита, од чега са гранатом 130 мм 17 опита, један опит са гранатом 155 мм и 14 опита са експлозивом.

За израду сцене и припрему материјално-техничких средстава за извођење опита ангажован је велики број људи. Утрошена су значајна материјално-техничка и финансијска средства. Само за израду сцене утрошено је: седамдесет два кубна метра дрвене грађе, 35 кубних метара гранитних коцки, четиристо педесет кубних метара шљунка, триста педесет метара кубних песка, десет хиљада комада грађевинских блокова, хиљаду црепова, двадесет тона цемента, две тоне јупола, тона креча, пола тона боја и лакова.

Направљено је три стотине дрвених лутки. Све дрвене лутке увијене су у поцинчани лим. Уграђено је, што на лутке, што на дрвене зидове, око пет стотина квадратних метара лима. Купљен је и уништен значајан број пластичних лутки. Уложена су значајна средства на куповини алата, помоћних машина за извођење грађевинских радова и умјетничких радова. Не треба заборавити колико је требало ангажовати и платити превоз средстава на полигон, превоз, смештај и исхрану радно ангажованих људи, као и финансијске обавезе према истима за њихов рад. Тешко је све побројати, а да не говоримо колико је времена и труда утрошено на планирање, организацију и обезбеђење да све функционише. Вреди нагласити да је сваки нови опит захтевао низ радњи на припреми сцене и сваки пут изнова обезбеђење возила и других материјално-техничких средстава.

Све је прошло у најбољем реду. На срећу нико није ни огребан. Све је функционисало по плану у тесној координацији са командом полигона. Сваки опит је задокументован /фотографисан, снимљен камерама, снимљен ултра брзим камерама и дроном из ваздуха/.

У процесу извођења опита уништено је 36 технички исправних аутомобила, активирано 17 пројектила 130 мм и један пројектил 155 мм. За извођење опита експерти су утрошили 20 килограма разних врста експлозива.

Министарство одбране Републике Србије, Војска Републике Србије и Технички опитни центар Београд обезбедили су неопходну логистичку подршку и пружили су сваку другу врсту услуга, чиме су створени услови да експерти несметано изведу планиране опите и да добију материјалне чињенице засноване на науци које су им обезбедиле да сачине свој налаз и мишљење. Све је беспрекорно функционисало. Стечене обавезе према Техничком опитном центру Београд благовремено је измирила Фондација „Правда за генерала Новака Ђукића“ из Бање Луке.

На основу експертиза и изведених опита на војном полигону у Никинцима, експерти су сачинили и доставили Тиму одбране следеће налазе и мишљења:

1. Утврђивање дејства убојних средстава под приближним условима који су били на Тргу „Капија“ у Тузли на дан 25. маја 1995. године у 20.55 часова.

Извештај о полигонском испитивању. Технички опитни центар Београд.

2. Миле Попарић, потпуковник у пензији, експерт за балистику арт. наоружања

Стручно вештачење околности и раније утврђених чињеница у вези случаја експлозије на Тргу „Капија“ у Тузли 25. маја 1995. године. **Налаз и мишљење. Београд 2014. године.**

3. Миле Попарић, потпуковник у пензији, експерт за балистику

Артиљеријско-балистичка анализа повреда погинулих лица на Тргу „Капија“ у Тузли 25. маја 1995. године. **Налаз и мишљење. Београд 2015. године.**

4. Илија Бранковић, генерал потпуковник у пензији, експерт за артиљерију.

Налаз, мишљење и стручни закључак. Београд 07. 01. 2015. године.

5. Др Мирјана Анђелковић Лукић, експерт за експлозиве

Налаз и мишљење

Стручно и експериментално разматрање догађаја на Тузланској капији који се догодио 25. 05. 1995. године у 20.55 сати. Београд, 2015. године.

7. Др Мирјана Анђелковић Лукић, експерт за експлозиве

Допунско вештачење „Стручног и експерименталног разматрања догађаја на Тузланској капији који се догодио 25. 05. 1995. године у 20.55 сати“.

Налаз и мишљење. Београд, април 2016. године.

8. Др Жељко Каран, експерт за судску медицину
Судско-медицинска анализа достављене документације
„Тузланска капија“, Налаз и мишљење, Бања Лука, 2014. године.

9. Експертски тим из Републике Чешке: проф. Јан Коменда, др Лудек Једличка и др Роман Витек. **Експертски извештај о Тузланском догађају од 25. маја 1995. године у 20.55 часова.**

10. Пјер Лорен, експерт при Апелационом суду у Паризу, интернационалном криминалном суду за оружје, муницију, балистику, пиротехнику из Француске. **Техничка процена експлозија у Тузли 25. маја 1995. године.**

11. Јосеф Шарон, пуковник из Израела, експерт за експлозив. **Експертски извештај о Тузланском догађају од 25. маја 1995. године.**

12. Владо Костић, пуковник Војске Србије, експерт за балистику, и госпођа Бранка Луковић, експерт за балистику, из Београда.

Допунско балистичко вештачење у вези са догађајем и околностима у случају експлозије на месту „Капија“ у Тузли дана 25. маја 1995. године. Извештај и мишљење. Београд, 2014. године.

13. Технички опитни центар Београд 2010. године. **Експертиза материјалног дејства артиљеријског ТФ пројектила 130 мм, Извештај.**

ОПШТИ ЗАКЉУЧАК

На основу добијених резултата од стране експерата /домаћих и иностраних/ може се донети само један и једини фундаментални закључак, а он гласи:

25. МАЈА 1995. ГОДИНЕ У 20.55 САТИ, НА ТРГУ „КАПИЈА“ У ТУЗЛИ, НИЈЕ ЕКСПЛОДИРАО НИКАКАВ ИСПАЉЕНИ ПРОЈЕКТИЛ НИ СА ЗАПАДА НИ ИСТОКА, ПРЕМА ТОМЕ, НИ ОНАЈ КАЛИБРА 130 ММ.

НАПОМЕНА:

На захтев Тима одбране, 29. 08. 2014. године, на сцени на војном полигону у Никинцима опит су извели експерти пуковник Владо Костић и инж. Бранка Луковић, с циљем да провере своју тезу коју су заступали на Суду БиХ у својству сведока вештака одбране када су заступали тезу да је граната долетела са истока.

Резултат изведеног додатног опита.

На основу наведених налаза и мишљења, а имајући у виду услове експерименталног активирања гранате, изглед трагова насталих у последици њеног дејства, са довољном сигурношћу и оправдано се може тврдити да у предметном случају није дошло до експлозије ма какве гранате, било да је иста постављена на лицу места или долетела из ма ког правца на исто место.

ЕЛЕКТРОНСКА ОБРАДА ИЗВЕШТАЈА, НАЛАЗА И МИШЉЕЊА

Налази и мишљења свих експерата израђени су у електронском запису и налазе се на CD-у у WORD и PDF форми /DVD и CD у прилогу/.

Урађени су филмски записи у облику документарног филма, и то:

- 1. Науком против злочина бр. 1,**
- 2. Науком против злочина бр. 2 и**
- 3. Науком против злочина бр. 3.**

Наведени филмови у прилогу.

За време извођења опита све активности подређене су фотографисању, снимању камерама, снимању ултра брзим камерама, снимању дроном из ваздуха. Целокупни материјал пребачен је на DVD, CD, хард дискове и похрањен је у архиви ТОЦ-а у Београду.

Налази и мишљења свих експерата и документарни филмови преведени су на енглески језик. Наведени материјал урађен је у штампаном и у електронском облику. Материјал је похрањен на DVD-у и CD-у и исти се налазе у прилогу.

ФИНАНСИРАЊЕ:

Финансијске обавезе плаћане су са рачуна Фондације, а правдања расхода вршена су у Фондацији путем Управног одбора.

Што се тиче плаћања материјално-техничких средстава за израду сцене на војном полигону у Никинцима, измирене су све обавезе.

Измирене су све новчане обавезе према свим ангажованим лицима на изради сцене.

Измирене су стечене финансијске обавезе према Техничком опитном центру Београд.

Измирене су све стечене финансијске обавезе према домаћим и иностраним експертима.

На данашњи дан остају финансијске обавезе према адвокатима и текући трошкови.

У Београду

15. 05. 2016. године

**Тим за одбрану,
адвокат,
Милорад Ивошевић**